

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail. Reg. No. 3088

388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3, Canada. Tel. /905/ 278-4116.

No. 12. Vol. 30., prosinec-December 1996.

Francouzský prezident Chirac udělil 18.6.96 ve zvláštní audienci několika statečným mužům 2. světové války Řád Čestné Legie, 3. stupeň /Commandeur/. Mezi nimi byl i náš plk. B.E. Vazač. Vyznamenal se v ústupových bojích ve Francii v r. 1940. Napsal mj.: "Postavili nás na nohy, oprášili a odvezli do Eli-sejského paláce. Během ceremonie jsem si uvědomil, že Francie nezapomíná." Gusta Gal-nám v té souvislosti poznamenal: "Bohumil Vazač byl ve Francii velitelem RD2 /Rota doprovodných zbraní/. Při ústupu u Soissons se naše protitanková četa postavila proti postupujícím Němcům, ale byl to právě Vazač, který je zahlédl a nařídil ústup, ale sám se postavil a střelil na Němce z pušky. Mohu říci, že Vazač byl vzorný důstojník. Každý z nás mu stoprocentně důvěřoval." V r. 1992 byl Vazač povýšen na plk. v. v.

Anton Petrák, rodák z Vídně, to ještě za společné republiky dotáhl na generála. Žije v Bratislavě. Náš obrázek ho zachycuje s novým voj. řádem I. Štúra od vlády SR, který doplňuje britský MBE a MC. Petrák byl instruktorem čs. parašutistů a v 50. letech vězněn. Pokusil se o útěk z Múrova, ale byl chyten a zbit. /Býv. velitel Kohlíček-žijící v Kanadě-se mu za to "omluvil". /Jinak je skromný.

Nedoručený dopis ze zahraničí

Již několikrát mi pošta nedoručila dopis, který byl zcela jistě odeslán ze zahraničí. Mohu se v této situaci nějak bránit? J. K., Praha

Bohužel ke ztrátám zásilek dochází. Především se ztrácejí papírové peníze nebo poštovní známky ke sběratelským účelům. Pokud nejde o doporučenou zásilku nebo cenné psaní, je jakákoliv reklamace bezpředmětná. To ovšem neznamená, že by si ztrátu dopisu měl nechat adresát líbit. Naopak, měl by tuto skutečnost nahlásit u vedoucího příslušné pošty, která doručování zásilek zajišťuje. Ten může z takového upozornění či oznámení vyvodit příslušná opatření ke zvýšení ostrahy zásilek a omezení možností jejich zcizování na daném pracovišti či přepravní cestě.

Jednání pracovníka pošty, který potlačí písemnost dopravovanou poštou je trestným činem podle § 239 odst. 2 tr. zákona, za který je stanoven trest odnětí svobody až na jeden rok, nebo zákaz činnosti. Za „potlačení“ dopravované písemnosti se rozumí znemožnění doručení zásilky nebo její zcizení. Tímto ustanovením je chráněno tajemství dopravovaných zpráv, tedy textová část dopisu. Odcizení obsahu dopisu, například bankovek či poštovních známek lze kvalifikovat jako trestný čin krádeže podle § 247 trest. zák.

JUDr. Miroslav MITLÖHNER, CSC.

Čeští studenti mohou chodit do školy v USA

PRAHA (va) - Čeští středoškoláci mají možnost získat roční stipendium na některé ze škol v USA, ve Velké Británii či v Kanadě. Jednorozční pobyty včetně školného, ubytování, učebnic, zpáteční letenky, zdravotního pojištění a kapesného hradí americká Nadace pro občanskou společnost (The Foundation for a Civil Society). Uvedla to americká velvyslankyně Jenonne Walkerová. Zájemce o studium musí výborně ovládat angličtinu a nesmí mít ve škole problémy s ostatními předměty. Žáci vybírají ředitele škol. Studenti, z valné většiny z českých gymnázií, pak projdou konkursem. Nadace dostane každý rok zhruba 500 žádostí a z těch pak porota vybere pouze 25 studentů, kteří absolvují užší kolo, kde skládají písemné a ústní zkoušky z angličtiny a absolvují osobní pohovory. Školy v zahraničí pak samy rozhodnou, kterým zájemcům stipendium udělí. Část bývalých stipendistů nyní studuje na vysokých školách v USA, jako jsou Harvard, Stanford, na univerzitě v Chicagu či na některých britských univerzitách.

Odešel Eduard Tábořský

Po těžké nemoci zemřel v texaském Austinu 12. 11. 1996 JUDr. Eduard Tábořský (1910), československý právník, diplomat a spisovatel, tuším už poslední z blízkých spolupracovníků prezidenta E. Beneše v letech druhé světové války.

Po doktorátu práv na Karlově univerzitě v roce 1934 a dvouleté vojenské službě vstoupil do čs. diplomatické služby, byl tajemníkem ministra zahraničí K. Krofky až do jeho odstoupení po Mnichově 1938. V dubnu 1939 odešel do exilu do Londýna, kde zprvu pracoval v čs. propagační kanceláři zřízené J. Masarykem. Od července 1939 až do návratu do vlasti v květnu 1945 byl osobním tajemníkem E. Beneše. Od podzimu 1945 byl čs. velvyslancem ve Švédsku, po únoru 1948 odtud organizoval počátky třetího odboje a zvl. tajné kontakty s E. Benešem před i po jeho rezignaci. Dál se prostřednictvím švédsko-české malířky A. Posse-Brázdové a měly umožnit prezidentovi uniknout do ciziny. Plán ztroskotat mj. na jeho rapidně se horšícím zdravotním stavu. Po prezidentově rezignaci opustil čs. diplomatickou službu, rok přednášel na stockholmské univerzitě. Trvale však zakotvil na Texaské státní univerzitě v USA jako profesor politologie, stál také u zrodu Rady svobodného Československa. Už za války v Londýně publikoval v oboru mezinárodního práva, po válce vydal v Praze obsáhlou knihu jako podklad pro tvorbu nové čs. ústavy. Naši veřejnosti je však nejvíce znám svým dvěma historickými knihami. První „Pravda zvířetila“, vyšla na podzim 1947, je to jeho deník od podzimu 1938 do konce roku 1939, v exilu vyšlo pokračování až do léta 1940. Doufáme, že se podaří vydat deník celý až do roku 1945. Druhou je kniha „Prezident E. Beneš mezi Západem a Východem 1938 - 1948“ (Praha 1993), napsaná nejeden z klade vzpomínek, ale především bohatého archivu.

Do vlasti přijel E. Tábořský poprvé v roce 1990, o rok později byl mezi prvními, kdož byli vyznamenáni Řádem T. G. Masaryka. Přijal i funkci čestného předsedy Společnosti E. Beneše.

Jaroslav VALENTA

Sifting fact from fiction

GOOD KING WENCESLAS
- THE REAL STORY -

For Jan Rejzl, computer engineer and salesman, the Good King Wenceslas of our popular carol is more than a legend.

Mr Rejzl, who has lived in Norwich for nearly 30 years, has written the true story in an intensively researched book which he published himself from his Aylsham Road office —

By CHARLES ROBERTS
Arts Editor

unsurprisingly, in St Wenceslas House.

Having grown up in the town where Wenceslas was supposedly murdered by his ambitious brother, served as an altar boy in the king's home church, and kept a life-long devotion for the saint, it was reasonable that when Mr

Rejzl settled here, he should bring his interest with him.

He was astonished to discover that one of our most popular carols lauded Wenceslas' name and legend.

But when he also found that no one seemed to know anything beyond the "page and monarch forth they went" story in the carol, the seed was sown which, years onward, would result in his book.

Mr Rejzl was originally in this country as a computer student in 1968. But when the anti-Communist uprising in Czechoslovakia that year — the "Dubcek Spring" — was crushed by the Russians, he stayed.

More recently, with the fall of Communism, he has been able to go back to his homeland where his researches, and a lot of work with his camera, have borne fruit.

His little volume paints a picture of central Europe in the opening years of the 10th century, and of the predominant paganism into which Wenceslas was reputedly born, for his mother clung to paganism through her life.

Certainly the interweaving of history and legend confirms the words of our carol. But, as you will see (left), there is a wider and more fascinating tale to be told.

Good King Wenceslas: The Real Story (1st Choice Publishing, £9.99 paperback).

Orders: J. Rejzl
355 Aylsham Rd.,
Norwich NR3 2RX
England.

Vojenské hroby

V únoru 1992 byla znovu obnovena jako samostatný právní subjekt vlastenecká, nadstraničká a státotvorná organizace Československá obec legionářská (CsOL). Byla založena v roce 1921 po návratu legionářů z bojišť první světové války a v roce 1947 do ní vstoupili vojáci z našich zahraničních jednotek druhé světové války. Dvakrát došlo k jejímu zrušení - nejdříve nacisty a v roce 1949 totalitním komunistickým režimem. Nikdy však neprestala existovat, protože kontinuitu její činnosti zajišťovaly četné jednoty v západních státech.

V rámci svých mnohostranných aktivit vydala CsOL v letošním roce zcela unikátní česko-anglickou publikaci „Československé válečné hroby v zahraničí“.

Její autor, vojenský historik generál-major ing. Gustav Svoboda zde na základě dlouholetého studia archívních pramenů podává stručný, ale výstižný nástin dějin našich zahraničních armád v obou válkách, přehled jejich početních stavů, hlavních bojových střetů, různých složek armády a výčet ztrát.

Za 1. světové války padlo téměř osm tisíc čs. občanů, v 2. přes pět tisíc, přičemž další velké množství Čechů, Slováků a Podkarpatských Rusů, kteří odešli do zahraničí připojit se k vojenskému odboji, zmizelo beze stopy při ilegálních přechodech hranic, v sovětských gulazích atp. Uvedená čísla obětí na lidských životech nejsou a již nikdy nebudou proto úplná. Největší ztráty (přesahující 50 procent) utrpěli letci a parašutisté, kteří se také nejvýrazněji zapsali do válečné historie. Ostatky všech padlých a zemřelých čs. vojáků jsou uloženy ve 28 zemích Evropy, Asie, Afriky, Ameriky a Oceánie na 360 válečných hřbitovech, ossariích a v osamělých hrobech.

Voskovcova manželka žaluje Zlatou korunu

Zastavení ražby a prodeje zlatých a stříbrných mincí s portrétem Jiřího Voskovce a reklamního letáku na mince se soudní cestou domáhá vdova po slavném herci Christine Voskovcová. V žalobě uvádí, že společností Zlatá koruna s. r. o., která mince uvedla na trh, nedala svolení k použití Voskovcovy podobizny na mince a jeho fotografií z role ve hře Osvobozeného divadla César na letáky. Ve sporu na ochranu své osobnosti, který včera začal projednávat Městský soud v Praze, se Voskovcová domáhá kromě zastavení ražby a prodeje i omluvy osobním dopisem. Podle slov její právní zástupkyně byla o mincích informována během jedné ze svých návštěv České republiky a byla jí velmi pobouřena. Kromě jiného jim vytýká i to, že portrét na minci necitlivým způsobem zkrášluje Voskovcovu podobu. Byla nemile dotčena i poznámkami lidí, zda je třeba podobným způsobem využívat Voskovcovu popularitu, kterou stále v České republice má. Voskovcová, která žije v USA, se včera soudního jednání nezúčastnila pro svůj nepříznivý zdravotní stav.

Knička přináší přehled o tom, kde je možno dnes nalézt čs. válečné hřbitovy, hroby, pomníky a pamětní desky. Pro mnohého čtenáře to bude překvapení. Po trpkých zkušenostech již méně udivení zjistíme, že nejméně je jich zachováno na území bývalého SSSR, ačkoliv právě tam padlo našich vojáků v obou světových válkách nejvíce.

Legendární britský premiér Winston Churchill v roce 1941, kdy jeho země stála sama proti obrovské nacistické přesile, řekl před nastoupením dobrovolníků Československé brigády: „V celých dějinách žádný národ neprokával větší životnost než národ Váš...“ Přehled válečných hřbitovů a hrobů čs. vojáků-dobrovolníků platnost těchto slov dokládá až příliš krutou skutečností. M5 9 91/96

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.

Tel. /905/ 278-4116.

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"Kanadské Listy", 388 Atwater Ave.,
Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ...	\$ 19:00
USA, jako tiskopis ...	\$ 22:00
zámoří, jako tiskopis ...	\$ 24:00
USA, letecky ...	\$ 28:00
zámoří, letecky ...	\$ 34:00

Čtenářům v České republice: Dobro-
volné předplatné lze zaslat na:
Pavel Svoboda, Na Vyhliďce 175,
252 63 Roztoky u Prahy.

Z ŽIVOTA KRAJANŮ

Poslední číslo revue "The Beaver" mělo
článek z pera Angeliky Sauerové "Peo-
ple for a New Land". Zmínuje se mj., že od r. 1665
přistálo v Nové Francii ročně 800 mladých žen na
náklady franc. krále. Která měla více než 10 dětí,
dostala bonusy. Populace vzrostla ze 3.000 na
65.000. -- Ian Nemecek s paní z Mississauga ztratil
svého syna, 19, během letního výcviku jako vo-
jenský kadet. Tvrdí, že se mu nedostalo řádného
lékařského ošetření, když ztratil v domě následkem
horka a námahy. -- Kořistkovi z Kitcheneru se po-
třešili pobytem na Valašsku, ale cestou do Prahy se
jim zatoulal jeden kufr a když jej dostali, byl na
letišti v Ruzyni někým vykraden. -- Úspěšně si vede
krajanská firma Supreme Windows, 402 Winston Chur-

Na Kanadu a Missis-
saugu se přiletěla
podívat Jitka Hrubá
z Holic v Čechách.

Motke
Chabad se v
restauraci
dobře najedl
a když měl zaplatit, požadoval víc-
ní jeden rubl.
Protože však Motke Chabad neměl
ani kopejku, zeptal se vrchního:
Pověz mi, příteli, jak vysokou po-
kutu uloží váš soudce za facku?
Myslím, že pět rublů...
Když je to tak, vzdechl Motke, tak
mi jednu vraž a dej mi jen čtyři rub-
le.

Rabín káral nebohého Motka
Chabada:
Proč tak moc piješ. Máš přece - toj,
toj - ženu a čtyři děti!
Rebe, odpověděl Motke, piju, pro-
tože v kořalce utápím všechny staros-
ti.
A jaktože už nejsou dávno utope-
ny?
Rebe, ty mřichy se naučily plavat...
Židovský spisovatel nechal na sto-
le ležet popsané archy papíru a ode-

šel na schůzi. Když se vrátil, zpoz-
oroval velké neštěstí: jeho psací stůl
byl uklizen. Zeptal se své ženy:
Tajere manje, pročpak jsi ničila
můj papír?
Copak si myslíš, že jsem hloupá ži-

novka, zlobila se Rachel, abych há-
zela do ohně čistý papír! Spálila jsem
jenom ten popsaný...
Obchodník ze Lvova poslal svého
židovského poslíčka, chlapce z ves-
nice Krupičovky, s dopisem na po-
tu.

Meditace poúnorového exulanta:

Až se jednou budeme vracet

Junius

Až se jednou budeme vracet,
mnoho dávných a opuštěných koutů nás přivítá.
Bude jaro, a svahy podél řek budou zelené a bílé
poseté květy. Budou podzimy, kdy dozraje víno
s chutí přítrpkou přílišným žárem léta.
Zastavíme se trochu udivení a trochu nechápající
a hodně zklamání. Ale mnoho z toho,
co jsme nechali za sebou, se nevrátí
ani v neděli odpoledne, ani ve všední den večer.
Kdo chůdi kolem malých a samozřejmě věcí
samozřejmě a lhostejně, nebude mnoho překvapen.
Není tomu ještě tak dávno, kdy jsme chodili
příliš jistí vším, co nás obklopovalo,
příliš jistí a příliš slepi.

Dnes a zítra a pozítří a ještě mnoho dnů pozpětí
objevíme s úžasem, že samozřejmě věci,
které žily s námi a které jsme prošli nevidět,
zmizely náhle s večerem a nevrátily se ráno.

Až se jednou budeme vracet,
snad se budeme pokávet na rozcestí domů.
Přivítají nás lhostejně, ale nám už nebudou
lhostejné
Jako dřív. Jistě se změní mnoho, ale nejvíc
se změníme my.

A až se vrátíme, přejdeme nevšimavě po
náměstích,
kde bude možná slyšet zvony a fanfáry slávy,
o nichž mnozí snili na dalekých cestách.
Zvony budou znít příjemně našim ušima,
ale nepřekvapí nás. Spíše se zastavíme na nárožích
a budeme se dívat, jak lidé chodí okolo nás
pospíhající domů z práce nebo z domova do
kavárny.

Bude to asi příjemný pocit: být ztracen a osamělý
v přátelském davu lidí, kteří si nás nebudou
všimati.

A to nás překvapí nejvíc, třebaže žijeme také
osamělí a ztraceni v davě lhostejných lidí,
kteří se nic neptají a jsou zaměstnání sami sebou.

Jedno ale bude jiné. Kamkoli půjdeme
budeme vědět, že jsme tam, kam patříme,
mezi lidmi, kteří patří k nám, ačkoli nás třeba
nenávidí.

Na všech branách měst a sloupech paláců
bude jistě vyryto zlatým písmem slovo,
které způsobilo tento zázrak.
Ale já vím, a doufám, že mnoho z nás to bude
vědět,

že slova rytá zlatem nemají větší cenu,
než slopy po hvězdách, když padají za
srpnových nocí.

Ze samozřejmě a lhostejných věcí, které jsme
opustili,
byla z nejsamozřejmějších a nejlhostejnějších.
Když zmizela, rozešli jsme se za ní po celém světě
tak samozřejmě, jak samozřejmě jsme se s ní
loučili.

Byla prostá a krásná a neviditelná
a byla všude. Mohli jsme ji cítit
v chladném vzduchu na pražských nábřežích,
když se Vltava leskla jako nikdy.

Bylo jí cítit v letním horku lesů
na krkonošských svazích, jestliže jste se na
chvilku zastavili.

A dozrávala na stránkách plných vína a výletníků
těšících se na cestu parníkem a bezstarostný
doušek.

Nevrátil se proto, že její jméno
bude se honosně třpytit na křižovatkách měst.
Nevrátil se proto, že si lidé řeknou, že je tady
a že je taková, jaká byla. Bude to lež,
ačkoli to třeba řeknou lidé, kteří tomu budou věřit.
My už víme, že se nic nevrací tak jak bývalo.
Bude s námi a povede nás, ale nebude už táž,
prolože se stalo mnohé, co nelze změnit.

Až se jednou vrátíme,
povsane mnoho vážných a důstojných mužů,
kteří budou velebit její jméno,
mnohé slavné přísahy budou zdviženy jejím
jménem,
a mnohé řeči budou proneseny.

Ale všední dny, které přijdou, nebol' musí přijít,
budou tím pravým a jediným svátkem všech,
kteří dlouho putovali, aby se mohli vrátit.

To bude pravě, jediné, všední, šedé a zázračné
shledání,
na které čekáme, za něj umíráme a v něj zoufale
věříme.

(Na paměť básníka Junia-Václava Michala
/+ 26.1.71/ verše, které otiskl melbournský
"Hlas domova")

Představujeme na-
ším čtenářům nej-
novější kanad-
skou senátorku:
jmenuje se Lorna
Milne a pracova-
la pro federální
liberální stranu
v Bramptonu a o-
koli. Senátory a
senátorky jmenu-
je v Kanadě vždy
vláda, která je u
moci a je to od-
měna politikům.
Doufáme, že nám
pomůže prosadit
známku s Wallen-
bergem v r. 97.

Když poúnorový exulant Jan Matějovič /nar. 22. 4. 1929 v Klatovech/ emi-
groval skoro s prázdnou kapsou v r. 1951 z Anglie do Kanady, nikdo ne-
hádal, že v r. 1996 bude stát přes svou továrnu v Mississauga, Ont.
Měl štěstí, že uměl trochu anglicky a že se vyznal v účetnictví. Pra-
coval napřed u firmy George Hees Co. jako účetní a v r. 62 koupil
malou firmu Drummond Metal. Vydatnou pomocnicí mu vždy byla paní
Jarmila, roz. Jonášková. Podnik vyrábějící všechno nutné pro zavěše-
ní záclon a pod. se měl k světu a po čase se Honza spojil s jinými
partnery a výsledek vidíte na našem obrázku. Stojí hrdě pod kanad-
skou vlajkou. Kde jinde by mohl takového úspěchu dosáhnout?

Pomník jabloni

Jabloň má svůj pomník v Ka-
nadě. Jde o známou odrůdu Mac
Intosh Red. Farmář Macintosh
ze Sant Lorenz ji objevil jako
mutaci odrůdy Macintosh. Rost-
la náhodně nedaleko jeho farmy.
Jabko bylo velké, velmi chutné
a překrásně červeně vybarvené.
Výpěstek vzbudil velkou pozor-
nost a rychle se v Kanadě rozší-
řil, až si našel cestu do celého
světa. První mateční strom této
slavné odrůdy byl později zničen
požárem a kanadští ovocnáři po-
stavili na jeho místě pomník,
který připomíná původní strom
a hlásá slávu tohoto jablka, kte-
ré je zařazeno i v našem státním
sortimentu do seznamu doporu-
čených odrůd.

Agroprim chce do Kanady vyvázet prasečí embrya

Výměna genetického materiálu formou embryí je cí-
lem založení společného podniku Primapig, který při-
pravuje sdružení zemědělců Agroprim Netvořice a ka-
nadská firma Struthers. Spolumajitel netvořické firmy
Jiří Kraif uvedl, že už podepsali smlouvy o smlouvě
budoucí. Půjde pravděpodobně o společnost s ručením
omezeným s padesátiprocentním podílem obou par-
nerů. Za vklad kanadské strany se dá považovat první
transkontinentální přenos embryí prasat, který její zá-
stupci uskutečnili na vsetické farmě Agroprimu minu-
lý týden. Mají zájem podobným způsobem do Kanady
exportovat české výrazně masné plemeno. Agroprim
Netvořice je sdružení dvou soukromých zemědělců,
které se zabývá šlechtěním a chovem prasat. Základní
stádo představuje 1200 plemenných prasnic.

Z České republiky Existuje stále

Swaz nučeně nasazených a kdo nám pošle adresu?--Nové známky: bělouš a vrátník kladrubského chovu.--V almanachu "Minulosti západočeského kraje" č. XXXI, je článek Jana Frolíka "Plk. Ant. Prochal a jeho doba". Obsahuje podrobnosti o StB akci KAMENY z června r. 48: Nůta vlády USA č. 4680 z 15. 6. 48 praví doslova: "Na záp. okraji Všerub, v domě nalézájícím se na ús. území, konají již asi 4 týdny službu příslušníci čs. státní bezpečnosti policie oblečení do úplných uniforem s odznaky důstojníků armády USA." Jako vyšší důstojník am. armády figuroval jistý A. Tomašoff. Šlo o podvod, protože si uprchlíci mysleli, že už jsou v am. zóně a vyplnili dotazník, který sloužil StB k zatýkáním. /Kopie dotazníku je v almanachu, jakož i jméno zodpovědného důstojníka StB L. Mádleho/.--Prochal byl také pověřen likvidací "Světlan".--Bratrstvo keltů má adresu: ZŠ Kormanova 8, 170 00 Praha 7. Pořádají zajímavé přednášky.--Dr. Jiří Kotyk se v Pardubicích dožil "50". Je stále redaktorem "Zpráv KP Pardubicka".--Sendtorkou za pardubický kraj byla zvolena doc. MUDr. Moserová-Davidová, ODA. V Chrudimi JUDr. P. Pithart.--Slavomír Klaban napsal článek do "Slova": "Otdzka majetku sud. Němců byla vyřešena již před 50ti lety".--Z Blatná vyjel sv. Václav. hlásal titulky novín v Louňovicích; šlo o začátek prvních Podblanických svatozářských slavností. Jako rytíři vystoupili v dobových úborech členové jezdeckých klubů z okolí. Předvedli také historický šerm.--Na Nilu přišla o život M. Kubínová, 90, z Kroměříže.--Opravené liberecké divadlo zahájilo "Prodanou nevěstou". Divadlo má 500 míst.--Otdzka privatizace velkých bank nebyla ve vládě rozhodnuta.--Popel R. Kubelík byl uložen na Slavíně. Promluvil P. Tigris. Byl u toho i syn Martin Kubelík.--Tisk vzpomněl 110. výročí narození Jana Masaryka.--Z býv. něm. lodí Potsdam bude na Lobi v Hradci hotel. Má 40 pokojů a na palubě taneční parket. Je zakotvena na Smetanově nábřeží.--Celníci zabavili na nádraží ve Vrbovicih tuny marihuany z Nigerie.--Z hradeckých lázní bude zábavné vodní centrum.--Ve spotřebě alkoholu je ČR ve světě na 6. místě.--R. Krajčák pokračuje v Bratislavě s kampaní za odstranění Mečiara. Sbírá 100.000 podpisů k výpovědi referenda.--Vláda rozhodla, že kat. církev dostane 500 budov a 175.000 hektarů lesa zabavených po válce.--Jedná se o zřízení příčné let. linky z Frankfurtu do Brna.--Sendtorky budou mít 31. 200 Kč za měsíc.--Muzeu A. Warhola v Medzilaborcích hrozí záhřev. V pozadí je spor mezi slovenským ministrem I. Hudcem a Nadačí AN v New Yorku.--Polovina aut v ČR jezdí bez pojištění. Hlavním důvodem jsou vysoké prémie u starších aut.--Mladí lidé ze Slovenska nemohou studovat na českých univerzitách. Stálo by je to 100.000 Kč ročně.--V pardubickém letos vyhrál kůň Cipisek ze stáje Luka s jezdcem V. Snitkovským. Jelo se 62 dostihů a výhry dosáhly výše 6 a půl mil. Kč.--Otvřená je knížka "Pelhřimov a totalita", 38 stran. Je popsána Kalvárie známého Sokola Edy Plechatého, který v něm koncentricku poznal 3 budoucí prezidenty /Zápotocký, Novotný, Husák/, ale málem přišel o život v 50. letech za komunistů: byl ve skupině popravených čs. důstojníků z Pelhřimova /Prokeš, Janda/.--V Praze zemřel čestný předseda Společnosti bratří Čapků, dr. Fr. Krčma, 86.--Vychází stále revue "Země koruny české?" Šéfredaktorkou byla PhDr. Vladimíra Turková.--"KL" si vyžádal Jiří Kotrbatý, Gymnázium dr. K. Polesného, Komenského nám. 4, 669 75 Znojmo.--Kapela Brněnka z Brníčka u Zábřehu by ráda hrála v zámoří, ale chce letenky pro 18 členů, jakož i ubytování a stravu. Platí si však pojištění.--Ve Lvovslancem ČR na Slovensku bude Rudolf Slánský, syn popraveného býv. gen. tajemníka KSČ. Dosud působil v Moskvě, kde nastoupil Luboš Dobrovský.--V archivu Muzea III. odboje jsou materiály o Světlaně.--O zámek a hřebčín ve Slatiňanech žádá v restituci potomek býv. majitelů /Trauttmansdorffovi žijí v Rakousku/. Čeká se na rozhodnutí Ústavního soudu. V případě, že ČR prohraje, bude se muset stěhovat hippologické muzeum a stádo vránků asi do Kladruhu n. L. Tak by se starokladrubské vránky dostali s bělouši pod jednu střechu. Dnešní ředitel Kladruhu MUDr. Zálisť za to opravdu nemůže.--Známejší holešovský učitel a muzikant Jan Jokl zemřel 24. 10. 92 v Brně.--Marcela Šafaříková /Sádka 9, 171 00 Praha 7/ propaguje zřízení Global Czech Village. Tiskovým orgánem je "Český Dialog".--Zájemci můžeme poslat "Nabídkový katalog titulů nakl. Trnky-Brnky na rok 97".--Poslanci nesmí do zasedání nosit zbraně jakéhokoliv druhu, ale u vchodu do budovy není nikdo prohlížení. Někteří poslanci přý zbraně odkládají až v šatně.--Ulna s popelem Olgy Havlové byla uložena ve Vinohradském hřbitově.--Olomoucký arcibiskup dr. K. Matocha je pochoven v Pitíně u Uh. Brodu.--Studenti posvali Havla a Kováče do Luhavova. --Ve Slavkově byla

Jan Eskymo Welzl ze Zábřehu na Moravě v Dawson City před 100 lety:

Vlci jak na Valachách, chalupy jak na Valachách, sněhu jak na Valachách... a tu Fröhlichovu slivovici tu taky zavedu.

Na počest dcery prvního prezidenta

PRAHA - Vzpomínkovou akademii u příležitosti 30. výročí úmrtí nejstarší dcery prvního prezidenta ČR Tomáše Garrigua Masaryka a zakladatelky Československého červeného kříže Alice Masarykové pořádá pod záštitou pražského primátora ve středu 27. listopadu v Brožíkově síni Staroměstské radnice Společnost dr. Alice Masarykové s Českým červeným křížem. Odhalena bude pamětní deska na domě číslo 13 v Loretánské ulici a odpovídajícím se uskuteční u hrobu rodiny Masarykových v Lánech pietní akt.

Na večerní tiskové konferenci se uvedla členka přípravného výboru společnosti Stanislava Droženová. Společnost vznikla loni, aby popularizovala život a dílo Alice Masarykové. Její souborné dílo připravuje společnost k vydání. Alice Masaryková se narodila 3. května 1879 ve Vídni. Vystudovala Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy, na níž přešla z lékařské fakulty. Její studia v USA se zaměřila na metody americké sociální péče.

Po vzniku samostatného Československa v roce 1918 byla zvolena poslankyní Národního shromáždění a 6. února 1919 založila Československý červený kříž (ČČK). Alice Masaryková byla členkou Výkonného výboru a Rady guvernérní Ligy společností Červeného kříže Červeného půlměsíce. Především její zásluhou obdržel ČČK po skončení první světové války materiální pomoc ze zahraničí. Alice Masaryková byla ve dvacátých letech autorkou myšlenky velikonostního Míru Červeného kříže, z něhož vycházel Světový den Červeného kříže, který se od roku 1948 slaví vždy 8. května. Z její iniciativy se v Československu slavil poprvé v roce 1926 Den matek.

Druhou světovou válku prožila Alice Masaryková v Londýně, po válce se vrátila s bratrem Janem Masarykem do Prahy, ale po jeho tragické smrti odešla navždy z rodné země. V exilu v USA založila Masarykovu vydavatelskou nadaci, aby vydávala spisy svého otce. Zemřela v českém domově pro pěstírlé v Chicagu 29. listopadu 1966 ve věku 88 let. H53 1311/96

Před časem jsme se zmínili, že u obce Prameny v záp. Čechách byla objevena studánka věčného mládí. Publikovala v ČR způsobila, že se starosta obce inž. V. Brenner /na fotce s paní/ dal do výskumu a nejučinnější voda se bude pít do láhvi a prodávat, snad s pomocí fy Perrier.

Zábřeh na Moravě bude mít sochu Jana "Eskymo" Welzla. Město zřídilo pro ten účel bankovní konto /Komerční banka Zábřeh, č. 5899290247/0100. Zda bude stát před základní školou nebo na náměstí, nebylo ještě rozhodnuto. Ale došel už zajímavý návrh: Welzl se dávna cestu, v ruce má lodní kufr, ale čím mává nám není jasné /mělo by to být arktická čepice/. Až dosud město po něm pojmenovalo bezvýznamnou 10 m dlouhou uličku na Výsluní. Socha má být z bronzu a má stát asi 700.000 Kč. Bude se vybírat mezi střelci a honech, mezi houbaři, pomocí pokladničky na nádraží a ve větších obchodech, na svatbách, mezi rybáři a pod. Na podporu sbírky plánuje Česká televize dva projekty na toto téma. Na druhém obrázku je inž. Ctibor Lolek s paní, který se na cestovatele Welzla pamatuje. V ruce drží původní knihu "Eskymo Welzl" s podtitulkem "Paměti českého polárního lovce a slatokopa", kterou na základě Welzlových dopisů sepsal redaktor "Lidových novin" v Brně Rudolf Těsnohlídek. Kresba vlevo dole svědčí o tom, že Fröhlichova slivovice se v Zábřehu vyráběla dávno před Welzlem, de facto od r. 1808. Kdo z našich čtenářů se chce jakkoliv zapojit, kontaktní adresa je: Společnost přátel Eskymo Welzla, Galerie Trnkliv dvořec, Masarykovo nám. 1, 789 01 Zábřeh, Czech Republic.

Polárník a cestovatel Jan „Eskymo“ Welzl

Jan „Eskymo“ Welzl byl snělek, fantasta a zároveň eskymácký náčelník, polárník a také zkušený cestovatel. A právě o tom vzrušující postavě, která má stále co říci současnému divákovi, byl sobotní Poledník, publicistický pořad České televize.

V roce 1924 ztroskotala v bouři u amerického pobřeží Tichého oceánu loď. Zachránili se zcela bez prostředků a dočkali asi sedesátiletý muž. Byl zvláštní, skoro podezřelý. Tvrdil, že je občanem Rakouska-Uherska, že se narodil roku 1868 v Záběhu na Moravě a že žije na Novosibiřských ostrovech. Neměl ani tušení, o tom, že Rakousko-Uhersko už neexistuje. V Novosibiřské ostrovy jsou územím nového státu Sovětského svazu a je podle tvrzení polárních badatelů jsou to osušky zcela neobyvatelné. Spion? Podvodník? Muž jménem Jan Welzl je okouzlen romantikou drsné přírody a zá-

roveň absolutní číslou Eskymáků a rozhodne se zůstat. Po řadě peripetií se slava eskymáckým náčelníkem dokonce několikrát. Podobného postavení už nikdy žádný Čech nedosáhl. Eskymo Welzl bojuje proti ničení přirozeného světa přírodních lidí. Bojuje proti bezohledným zlatokopům, proti zastřeným epidemickým chřipkám a řím, které jsou pro Eskymáky smrtelné. Bojuje a snaží se pro své kmeny vydobyti místo pod severským sluncem. Oudí na své lodi, aby přivezl zásoby a ztroskotává. Přibíh se uzavírá. To vše vypráví Welzl po nešťastném ztroskotání lodi, při neplánované návštěvě své rodné země, při které se setká i s prezidentem Masarykem. Nakonec odjíždí tam, kam patří - do země čistých lidí a čistého ledu.

Zásadním okamžikem Welzlova života bylo jeho první setkání s eskymáckým kmenem. Jeho první setkání s eskymáckým kmenem bylo jeho první setkání s eskymáckým kmenem. Jeho první setkání s eskymáckým kmenem bylo jeho první setkání s eskymáckým kmenem.

O LETCÍCH

Filmová a televizní producentka Kristína Vlachová /Přemyslovská 14, 130 00 Praha 3/ tuší příznivější atmosféru na ministerstvu spravedlnosti ČR a doufá, že "dotáhne do konce" případ býv. velitele Mirova p. V. Kohlíčka, kterého letec Joe Bílek objevil v Brantfordu v Kanadě. Předcházející TV program se týkal sadistických dozorců na Borech v Plzni, který sestavila s pomocí gen. Jana Prokopa z Plzně: vyvolal trestní stíhání proti několika lidem. — Jedním z nejúspěšnějších čs. nočních stíhačů za války byl Miroslav Mansfeld. Soužil u 68. angl. perutě. — U 313. perutě se vyznamenal Karel Peřina. V r. 91 byl povýšen na plukovníka a zemřel 20. 5. 1991. — Autor František Srp pracuje na článcích o čs. letcích, s kterými se v Kanadě letos setkal. "Letectví" přineslo nedávno jeho článek o gen. Otmarovi Kučerovi, pod názvem "Scramble". Velel 313. perutě, když se v r. 45 vrátila do Prahy. V Anglii dostal DFC. — Motory pro ultralehká letadla se vyrábějí ve Vikýřovicích u Šumperka. Vývoz jde hlavně do USA. — Veteráni 311. čs. bombardovací perutě se nedávno sešli v Náměšti nad Oslavou. Jejich hostitelem byl místní letecký útvar, který předvedl ukázky akrobacie. Výpravu vedl Jaromír Grygar a Josef Pavelka. — K výročí tragedie v Lidičích se sešli zdp. letci a vzpomněli Horáka a Stříbrného. Během setkání na MO promluvil gen. Karel Mrázek. — V Anglii je stále 6 válečných letadel typu Spitfire schopných letu. /Rekonstrukce Vybírákova a Vráňova letadla probíhá v Kirkland Lake, Ont., ale nepoletí. / — V Hradci a v Pardubicích se předvedly úspěšně typy amerických stíhaček F-16 a F-18. — V "Aero revue" vyšla studie Fr. Fořta "Mezek-neboli AVIA S-199", s nákresy a fotografiemi. — Zatím se nenašlo nic, co by naznačovalo, že M. Mazač sloužil jako zadní střelec u 311. Kdo pamůže? — Gen. Vláda Nedvěd, poslední velitel 311. čs. perutě, žije v Austrálii. Dověděli jsme se, že proslovil několik přednášek k veteránům 2. války, aby jim připomněl, že také čs. letci a vojáci pomohli vyhrát válku. Neopomeneme se zmínit o statečných jednotlivcích, které osobně znal: plk. Jan Gellner, DFC, Václav Korda, F. Doležal DFC. — S L. Valouškem se 6. 6. ve Šternberku jménem kamarádů-letců rozloučil gen. Fr. Fajtl. Promluvil také plk. Zdeněk Škarvada z Ostravy. — "Let. Listy" citovaly v Praze některé zprávy z "Kon. Listů". Pomáhá to při hledání "ztracených duší". — Den otevřeného letiště se ve Kbělicích konal začátkem září a byl úspěšný. Sponzorem byla odbočka Svazu letců č. 26, plk. V. Jáchy. — Aero-Vodochody vyrábějí znamenitý letoun L-159. Vyhliďky na vývoz jsou nadějně. — Kdo chce vidět soukromou výstavku plk. Josefa Koukala v Luži u Skutče, měl by napsat na: Luboš Koukal, Nám. plk. F. Koukala 6, 538 54 Luže. Pěkný článek o něm napsal Jar. Herman, důchodce z Prahy. — Sehnali jsme foto pplk. Miroslava Černého, nar. 16. 11. 1911 v Nebuželích u Mělníka, zemřel 12. 9. 1996 v Praze. Byl mechanikem u 310. perutě. — Kanada vydala zlatou minci nom. hodnoty 20 \$ s letadlem AVRO CF-105 ARROW. Mince z 24 kar. zlata se prodává už dnes za 60 \$. — Otto Smík se účastnil let. operací v době invaze v r. 44. Zastihla také posádka Aloise Šedivého od 311. — Hledá se S/L Josef Pekárek. Žije jeho bratr stále v Ustí n. L. ? — Alois Páteček byl počinaje 28. 10. 96 povýšen na plukovníka in memoriam. Také zásluhou H. Prokopa a "KL" po té, kdy jsme objevili jeho vdovu, dnešní pí Betty Wor-den. Dekret podepsal nový ministr obrany M. Výborný. — Jan Rejl se snaží, aby byl

Mjr. Jarolím Sapák, nar. 30. 9. 1919 v Lišní u Brna, zemřel 6. 6. 96 v Radstocku, Anglie. 311. fitter. RAF č. 787288. Jeho popel byl uložen do rodinné hrobky v Lišni.

Pplk. Ladislav Valníček, nar. 9. 2. 1921 v Brně, zemřel 20. 9. 1987 v Litoňovicích. Sloužil u 311. jako střelec. RAF č. 788239 a 198262.

Pplk. Alois Štanc, nar. 18. 8. 1919 v Třebušicích, zemřel 8. 7. 1996 v Praze. Sloužil u 312. čs. perutě, jako mechanik, později jako pilot. RAF č. 787791 a 198544.

vhodně upraven zanechaný hrob letce Zbroje /od 311/ na hřbitově ve Dvoře Králově. Ani jeden z příbuzných nežije. — Mezinárodní výstava modelů byla ve Veletržním paláci v Praze. Bylo tam 120 stánků. Mládež má zájem, ale ceny jsou skoro nedostupné. — V Praze vyšla znovu knížka Fr. Kavána "Zrada na křídlech Hurricanu", pomocí Xeroxu. Pojednává o agentovi Gestapa Fr. Přeučilovi, který po válce byl dopaden a popraven. — V Chicagu vyšel článek Jana Výravý "Letecká bitva o Velkou Británii". Podtrhl statečnost a úspěchy našeho Josefa Františka, který měl na kontě 17 zničených nepřátel, jako příslušník 303. polské perutě. — Do 9. 12. je v Lomnici n. P. Popelkou otevřena výstava k 50. výročí tragické smrti plk. Františka Truhláře. Současně je tam menší výstava Miloše Podzimka o osudech posádky amerického letounu B-17 od 8. let. armády, která byla sestřelena 14. 2. 45 u Lázní Bělohrad. — SU-22 se zřítíl mezi chaty nedaleko Blanska. Náměstek ministra obrany Vladimír Šuman odmítl spekulovat o příčině nehody. Mimo pilota nepřišel o život nikdo jiný. Dva MIGy-21 se zřítily nedávno u Ustí n. Orlicí. — Gen. F. Fajtl kvitoval s povděkem naši reportáž o plk. Josefu Koukalovi, který přežil dvojí popálení při výbuchu benzinové nádrže. — Fr. Srp měl v "Letectví" článek "Antis". Pojednává o V. R. Bozděchovi. Antis byl podle článku Al-sasan, ale kterýsi kynolog autorovi naznačil, že pes byl nejspíš "němec-ký ovčák". Jinak se nám autor pochlubil, že 7 nejlepších fotografií z kanadské přírody v rozměru 20 na 30 cm je vystaveno na Václavském náměstí za výlohou nakl. ČSAV. — Josef Doušek z Austrálie navrhl českým úřadům, aby nejlepší výrobky byly na zahraničních trzích označeny jako "CZECH MADE". Odpověď nedostal, ale po čase s tím česká vláda vyrukovala, ale o J. Dohovkovi ani slovo. Stejně ho aspoň hřeje vědomí, že se přičinil o zvýšený export k prospěchu všech občanů České republiky. Jan Anderle /bratr válečného hrdiny Leoše od 138. perutě/ byl v 50. letech vězněn v Jáchymově, přes pokročilý věk. Před válkou byl známým letcem. Zemřel ve Francii koncem 70. let. — Francie nezapomněla na Fr. Lehkého, který měl ve službách Air France nalétáno přes milión km. — Novým tajemníkem Svazu letců ČR se stal plk. let. Josef Váňa. Je naděje, že v organizaci nastane klid. — V Jihlavě vzpomínají v dobrém na plk. Josefa Adama. Jeho válečnou kariéru zachytil dobře článek "Dva Dorniéry zničené za 12 minut". Ani v jeho případě Francie nezapomněla a v r. 94 mu udělila vyšší vyznamenání. — Úrna s ostatky plk. V. Korády, čestného občana Počátek, byla 23. 10. uložena na tamním hřbitově do rodinné hrobky. Jeho poslední přání splnila jeho vdova, pí Jarmila. — Jan Toncar z Anglie se nedávno sešel v Boca Raton, FL. s přítelem Mirkem Umlaufem. — První přelet Kanálu La Manche se povedl v r. 1925 por. Jírovi. Šlo o český rekord. — Karel Bechář /Tyršova 1103, 769 01 Holešov/ se pokusil v r. 48 o přechod na západ, ale pro střelbu v okolí Aše se musel vrátit. J. Machkovi a M. Kratochvílovi se to povedlo. Z Hrázové do Holešova jezdí G. Frič. — Karel Knap, č. 787752, 312, se narodil 21. 10. 1899 v Č. Budějovicích a tamtéž zemřel 29. 12. 1970. — 23. 11. se členové odbočky č. 26 SL ČR plk. V. Jáchy sešli na přátelské besedě s náčelníkem letiště Kbely. Obě strany tuto iniciativu uvítaly. — 9 zajímavých fotek s letci jsme dostali od V. Turchiče z Ml. Boleslavi. Přiznal se, že znal výrobce Jáb, inž. Fr. Janečka, ředitele Freje a jiné lidi. — Paní Šlechtová z Rochester, nám připomněla, že její manžel Vladimír zemřel před 11ti lety.

Předválečný pilot-akrobat v teamu slavného F. nováčka, 18. 7. 40 jako stíhač u 310. perutě v Bitvě o Anglii, později nezapomenutelný instruktor mladých našich pilotů /včetně Boba Velvarského/, tedy: plk. Raimund Půda připíjí všem našim čtenářům a zvláště svým válečným kamarádům na zdraví do nového roku 1997! Nedávno se mu splnil další sen: v kabině pilota CONCORDU přistál na letišti v Ruzyni a ztrávil tam se svou partnerkou Edith krásné dva dny. Za Raimundem na obrázku je zarámované tablo s původními piloty 310. perutě. 20 kusů tohoto vpravdě uměleckého díla daroval posádkám po svých kamarádech. Jeho adresa je: R.P., Autumn Cottage, 6 Belle Vue Rd., Henley-on-Thames, Oxon RG9 1dG, England.

František Král se narodil 18. 12. 1921 v Nesovicích u Vyškova. Byl přijat jako učeň k firmě Baťa, která ho poslala do Bagdádu. Tam se hlásil do čs. vojska a přešel Tobruk. V Anglii se hlásil k letcům. Po výcviku v Kanadě a na Bahádech létal z Taínu na Liberátorech. Po válce se vrátil k Batům, ale v r. 48 se dostal do Kanady. Žije klidným životem na: 1924 Winnipeg St., Regina, Sask. S4P 1G4, Kanada.

O VOJÁČÍCH

Jak je vidět na vedlejším parte, rozloučil se plk. Jan Fajkus z Valašského Meziříčí před svým odchodem na věčnost. Podle kusých zpráv byl nedávno nepozorným cyklistou sražen na chodník a od té doby chřáchnul. Byl to vzácný muž. --21. 11. vysílala česká TV v pořadu "A léta běží" pořad o gen. K. J. Procházce, který žije na zámku Březina u Hořepníku. V 50. letech vedl čes. sekci angl. zpravodajské služby. --Eman Šrámek byl prý povýšen na generála. --Ve Francii to byla motorota, v Anglii dopravní oddíl. --V. R. z Prahy hledá Oldřicha Šorma, který odešel z vlasti v r. 48. --"Železný kapitán", pozdější gen. Jan Stanek, zemřel v Benesově u Prahy 17. 2. 1996. Bylo mu 87 let. --Plk. PhDr. Alexandr Veličko zemřel 2. 4. 96 ve věku 74 let v Praze. --V Torontě žije Evžen Veselý, který bojoval na východě. --Vdova po Martinu Čagánovi žije v USA. --Š. Miklášek /Poprad/ se ozval z Normandie. --Dnešní gen. Bruno Zapletal byl před r. 39 také letcem-pozorovatelem a kpt. horských útvarů. --V Novém Boru žije zdp. voják Josef Kotlář. --Kdo sloužil u dopr. oddílu v Anglii, nechť se přihlásí. --Z Bordeaux byli evakuováni mj.: Stav, B. Martinek, Vrbka, L. Luža, Rozbořil. --Sáša Machov zemřel v Praze 23. 6. 1951. Jeho osudy po r. 48 neznáme. --Plk. V. Pavěška slavil "82". --Podle L. Bedřicha zemřel gen. Satorie 18. 5. 1985.

Výročí bitvy
o Tobruk

PRAHA - Pětapadesáté výročí největší bojové akce československé vojenské jednotky na Sředním východě, v bitvě o Tobruk, si včera na slavnostním shromáždění připomněli její přímí účastníci a spolu s nimi ministr obrany Miloš Vybíral a členové Československé obce legionářské. Úspěšné, šest měsíců trvající obrany důležitého středomořského přístavu a opěrného bodu britského postavení v severní Africe se v roce 1941 zúčastnil československý pěší prapor o síle 534 vojáků.

Za svobodu třemi světadíly

Se zájmem jsem dočetl novou knížku

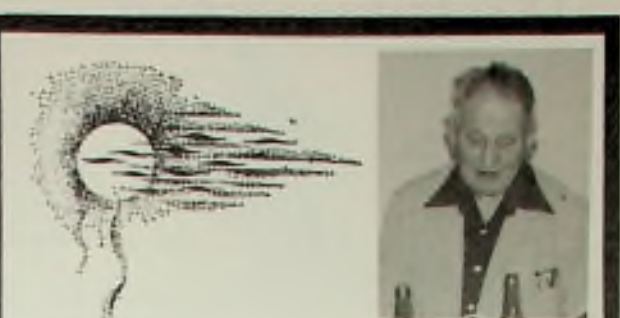
Jmenuje se "Za svobodu třemi světadíly" a napsal ji Stanislav Kraus z Holína, učitel a plukovník v. v., čestný občan Jičína i rodné Ohavče. V úvodu čteme: "V temných dobách poválečné diktatury jsem se rozhodl napsat vzpomínky na dramatické válečné roky podle svých kusých poznámek i podle toho, co paměť dochovala. Při jejich psaní jsem myslel na své děti a všechny své potomky. Přál bych si, aby členář uslyšel kromě romantické struny tajemných dálek a dobrodružství i tu nejhlubší, nejspodnější strunu lásky k tomuto národu trojjedinému minu-

ZA SVOBODOU
TŘEMI SVĚTADÍLY

STANISLAV KRAUS

lostí, přítomností i budoucností." Čtenářce určitě zaujme 132 stran textu a fotografií a zřetelně ucítí i skutečné vlastenectví. (JŠ)

ČESKOSLOVAK
ARMY

Valašsko, Meziříčí, 25. listopadu 1996

Ezechiel

U vzácných

Vzestup nezvyklého zvuku i náhlá tichota jsem ocitl k tomu, že dnešním 25. listopadu 1996 už nepojem mezi Yami žijími.

So sloučením a smutným doprovodem jsem se se zjedním, se všemi jeho radostmi a slzami, které dobu přinášelo.

Už jsem zřetelně zahlédl hrady, zpravodajské a lásky, všichni se sobě i s válečnými, že jsem nezálehl náležen chyb a zklamání. Jsem jsem měl rád, stejně jako své nejbližší o přátel.

Už jsem rašel do světa Valch zřetelně i všemi, že jsem jen jen, na klavír se zapomněl.

781

Jan Fajkus
plukovník a záměr

Plk. Jaroslav Tomáček byl v Anglii za války náčelníkem brigádní osvěty a účastnil se obléhání Dunkirku. Rodák z Valašska /1909/, kde byl učitelem. V prosinci 39 odešel přes Balkán do Agde. Na frontě velel četě u 2. pěšího pluku a účastnil se ústupových bojů na Marne a Loire. Po válce pracoval v kanceláři ministra národní obrany. Už 10. 12. 48 byl zatčen, odsouzen na 15 let a propuštěn z Leopoldova v r. 1963. Zemřel téměř zapomenut 19. 10. 1993. A přece jeho činnost u brigády za války byla významná: spolupracoval na různých programech a filmech s režisérem Jiřím Weisssem. Jeho nejlepším přítelem byl Vláda Perutka, který padl u Vsetína 8. 5. 1945.

generály Viestem a Golianem. Nedočkal se zatím uznání, natož povýšení in memoriam. Dosud žije na Slovensku jeho sestra, ale kde? --Kanonýři z Francie a z Anglie se scházejí na svátek sv. Barbory. Info: Ing. J. Kozera, Na Zbořenci 16, 120 00 Praha 2. --Štěpán Laner /Kalifornie/ narukoval s Jiřím Hordkem /žije v Kněžičích/ a pamatuje Rudu Nekolu, který v Anglii redigoval "Naše noviny". --Fr. Lopauer zemřel v Praze 25. 4. 1994. Sloužil u vel. roty 1. praporu. Po para výcviku odešel ke svob. Francouzům. Ze štábu MHO v Praze odešel v květnu 48 na západ. Žil s paní v Austrálii, ale v r. 56 se usadil v Kalifornii. V r. 92 se vrátil na stálo do Prahy. Kdo má fotku? --Žena R. Honka je belgického původu, ale mluví perfektně česky. Žije v Prostějově. --U Svob. Francouzů sloužil také kpt. Luža. Po válce se usadil v Prostějově. Utopil se prý při koupání na Plunlovské přehradě. Kdo ví víc? --Kurt Berger měl adresu: 8 Girilang Ave., Vaucluse, NSW, 2030, Australia. Jiří Volák: 259 Monmouth Dr., Birmingham, B73 6JT, England. --Honuš Pressburger /Skotsko/ potkal náhodou v Ostravě Victora Glasera /býv. ženista, rodák z Orlové u Fryštátu/, který žije v Austrálii. Kdo má adresu? --Fr. Vernon-Vohryzek /3033 Sherbrooke St. W., Apt. 903, Westmount, Que. H3Z 1A3/ je stále aktivní v odbočce č. 213 TGM Royal Can. Legion. Měl v r. 1992 16 členů, veteránů 2. světové války.

U příležitosti 100. výročí narození arm. gen. Karla Klapálka /nar. se 26. 5. 1893 v Novém Městě nad Metují/ se u pamětní desky na jeho rodném domě sešli jeho váleční kamarádi, aby si zavzpomínali na mimořádného muže, který jím za války na Středním východě, u Tobruku a u Dukly velel. Při tom vyšla uhladná brožura o 22 stranách, s výpověďmi jeho spolubojovníků a četnými fotografiemi. O sestavení brožury se zasloužili: J. Drebot, L. Hartman a dr. Josef Somr. /Vlebe první zleva na obrázku v brigádě je plk. Standa Kraus. Ti, kteří to zažili, nikdy nezapomenou, že ač jindy skromý, přijel v květnu 1945 do osvobozené Prahy na bílém koni. Málokdo však ví, že se stal tehdy velitelem 1. vojenské oblasti v Praze, ale v dubnu 1950 byl z armády vyhozen a v listopadu 1952 zatčen. Byl vězněn bez soudu do poloviny roku 1956. Rehabilitace se dočkal v r. 1968, když mu bylo 75 let. Nedočkal se změny v listopadu 1989; zemřel v ústraní 18. listopadu 1984. Čest budiž jeho památce!

O PARASUTISTECH

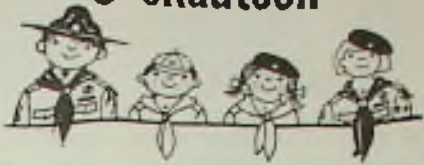
Vladimír Maďera /na obrázku se svou paní/ byl technikem tylové sekce zvláštní skupiny D v I. oddělení ofensivního zpravodajství II. odboru čs. ministerstva národní obrany v Londýně za války, kterému velel plk. gšt. František Moravec. Vladimír Maďera byl nyní povýšen na plukovníka v.v. a jeho adresa je: Modřanská 187, 687 06 Velehrad, Czech Republic. V současné době je předsedou ČSBS v okresu Uherské Hradiště.

V archívech v Příbrami jsme našli studii "Paraskupina CHALK a její činnost v jižních Čechách na jaře 1944" z pera K. Veselého. Také zajímavá data o skupině SULPHUR / O. Sládek / -- Revue "Odboj a revoluce" č. 2/69 měl studii od Z. Jelínka "Operace Percentage" / por. Fr. Pavelka / . Po zatčení Gestapem jim řekl, že byl prvním čs. parašutistou vysazeným v Protektorátu. Bylo štěstí, že nevěděli o Otmaru Riedlovi, který byl shozen před ním a žil ve Zlíně neodhalen až do konce války. -- Účastník Američany organizované operace COTTAGE, Vlastislav Žuk, alias R. Grey či "Eman", zemřel začátkem 1994 v Praze. Byl přítelem Edy Šebelleho z Rokycan. -- P. A. Hoffman sestavil článek "Josef Valčík, číšník na Veselce". Autor poskytl útulek celé Košťálově rodině po té, co byl majitel hotelu Erna Gestapem zatčen. -- Prý existuje film "Možnosti hrdinů", který pojednává o paraskupině WOLFRAM.

Hlavní dějovou linií tvoří osudy J. Černoty, ale ve filmu hovoří i V. Řezníček, R. Matula a K. Karas. Odbornými poradci v r. 93 byli: dr. Z. Jelínek a Mgr. Jan Břečka. -- Fr. Trpík se nedávno zotavil v Lázních Velichovkách. Hlásil, že se mu daří vytvoření nové odrůdy jablka z valašské jadrničky č. II. Jinak měl návštěvu z daleka: J. Kínzla z Kolombie. Je v kontaktu s režisérem P. Hvizďem z Brna, který natáčí film o všech dosud žijících záp. parašutistech / Č. Šikola poletí s ním do Anglie, do míst, kde se prodělal výjev. / -- Ve Vladyčíně u Sedlčan zemřel Fr. Branšovský, 69, který za války skrýval skupinu GLUCINUM / Lepařík, Hanina, Trpík a Cikán / . Trpík se s ním po válce sešel a poděkoval mu. -- 6. vydání knihy M. Ivanová "Atentát na RH" je na cestě do našeho archívu. V doslovu děkuje i za materiál získaný přes "Kan. Listy". -- Mj. Jar. Morík, vých. parašutista, přišel o život v autonehodě v Itálii. -- K. Herman poslal záběry z oslavy 28. X. v Melbourne.

O skautech

K fotografii klatovských skautek dole: Marta Bauerová si nám postěžovala, že za tu louku platila 3.000 Kč. za 42 dní. Jinak je ráda, že konečně vyšla knížka Majky Černé "ABC nejen pro skautky", kterou lektorovala Vlasta Macková. -- V dopise, o kterém se zmiňujeme níže, napsal prez. V. Havel mj.: "Skauting je obrovskou výzvou pro všechny, pro které se pravda a láska staly střelkou životního kompasu". Jako skaut měl přezdívkou "Chrobák". -- Č. 6 "Činu" mělo na 28 stranách bohatý obsah. Pozoruhodný je seriál "Lilie za mřížemi", kde je zmínka o bratřích Mašínových, ale kapitola pojednává o skupině SODAN / Babušík, Klobas, R. Mrázek, Pospíšil, Barva, Konorza / . Výtisk obsahuje také článek "Výročí zlaté horečky na Klondiku" s reprodukcemi kanadských pamětních známek. -- Kolem domu na Senovážním nám. č. 24, kde je sídlo Junáka, jsou nadále souchy zmatky. Spor je mezi ministerstvem financí a obcí Praha I. -- V byt. krytu PO v Poměři se schází skupina 70ti vodních skautů za vedení Ing. S. Holka. Za pomoci rodičů uspořádali nedavno úspěšné Eskymácké slavnosti. -- 19. středisko v Brně vydalo brožuru "Odboj slezských junáků", 28 stran. Redigoval ji Jan Svobenský-Akela. -- Měsíčník 35. střediska v Praze 10 "Lokali", přinesl v č. 10 vzpomínku Vlasty Mackové na Vlastu Koseovou, která zemřela 29. 9. 1973. -- Státní výstava o čs. skautingu a o výšl. zlatu na Sázavě je v reg. muzeu v Jílovém u Prahy. Otevřel ji mj. starosta Junáka Jiří Navrátil.

NOVOKNĚZ - SKAUT
OTEC PASCHAL
PETR NOVÁK OFM

Vysvěcen byl dne 22. června 1996 Mons. Miroslavem Vlkem - prvním českým kardinálem - skautem - v katedrále sv. Václava v Praze. Jako posluchač bohosloví vstoupil do kněžského řádu M. Paschal. Novou zprávu prožíval v Brně. V současné době vykonává otec Paschal kněžskou službu u Panny Marie Sněžné na Jungmannově náměstí 18 v Praze. Pro pterovský skauting je velkým významným, že z jeho řad vyrostl misionář, který se rozhodl celé obětovat svou životní práci službě Kristově církvi jako jeho bratr. -- a stal se tak knězem a skautem na věky. Pterovské skautské středisko jeho obětí vysoce oceňuje a vzdává mu tímto za jeho práci ve 4. oddělení Junáka upřímný dík. Vyprošujeme pro něj, aby byl i nadále služebním věrným a oddaným při plnění pastoračních úkolů - pro blaho a spásu světských duší - všude tam kam ho pán povolá. Fr. Cigánek - Abatros (Pterov)

34. SVĚTOVÁ KONFERENCE WOSM

Konala se ve dnech 8. až 12. 7. v Oslo v Norsku. Pro naše hnutí byla velmi významná tím, že JUNÁK - svaz skautů a skautek České republiky byl opět přijat za plnoprávného členu celosvětové organizace skautů. "Svaz junáků skautů RČS" byl mezi třiceti skautskými organizacemi, které toto spojení skautů v roce 1922 zakládaly. A. B. Svojsík byl zvolen členem Mezinárodního skautského výboru a tuto funkci zastával více než deset let. Členství skončilo zánikem Československa na prahu 2. světové války. Po válce bylo obnoveno, aby po třech letech opět zaniklo vlivem politické orientace naší země. V letech 1968 - 70 byl u nás skauting sice obnoven, ale o členství ve WOSM jsme nežádali. Až v roce 1990, po našem čtvrtém obrození, jsme byli na světové konferenci v Paříži

Ondra Vanke - zahraniční zpravodaj.

Všem účastníkům konference, tedy všem skautům světa, zaslal poselství prezident Václav Havel

Bez sestry Marty Bauerové /druhá zprava/ by mezi skautkami v Klatovech nevládla taková aktivita, jaká vládne. Celý rok se Marta připravuje na letní tábor a kdyby se za vedení táboru střídali Junáka rozdávaly zlaté medaile, tak by ji určitě jednu dostala. Dobrá organizace, bohatý program, výborná strava a navíc krásné prostředí v lesích Šumavského počinu, to vše pomáhá, že její tábor je mezi klatovskou mládeží tak oblíbený.

Tento snímek přinášíme na počest Ladislava Korábka v Hradišti u Nasavrk č. 3, který se 4. září t. r. dožil svých 94. narozenin. Je stále čiperný, jak může dosvědčit jeho snacha, pí. Věra Korábková, také na obrázku se svým vnukem. Ta hromada dříví, která je za nimi, je právě dík, že p. Korábek považuje štípaní dříví za nutnou rekreaci. Po tomto dvoře vždy vzorně čistě / chodili za války příslušníci několika výsadků ze západu, zvláště skupina PLATINUM. Ladislav Korábek používal krycí jméno Monitorka a patřil ke skupině gen. Svatoně-R3. Jako "kulak" a věřící evangelík byl po únoru 48 čs. komunisty nedůvěrný a soustavně pronásledován. Kdo ho i dnes potká, uvědomí si, že mluví s pevným a moudrým mužem. /Poznámka vydavatele t. l.: shodou okolností je pan Věra Korábková majitelkou gruntu č. 12 ve vedlejších českých lhotičkách, kde hospodářil v r. 1770 mj. dávný předek Matěj Janeček. /

Jiří Šolc nově podal osudy Vladimíra J. Krajiny

Smrt přála statečným je název publikace vojenského historika Jiřího Šolce, známého především vynikající knihou Bylo málo mužů (vyšla s rokem 1990), která vyčerpávajícím způsobem shrnuje historii československých západních paravysadků v období 2. světové války. Tématem nejnovější Šolcovy práce jsou životní osudy profesora Vladimíra J. Krajiny, jedné z největších osobností domácího protinacistického odboje, poválečného generálního tajemníka Československé strany národně socialistické a světově proslulého botanika, který zemřel jako osmaosmdesátiletý v roce 1993. Nejde však o klasickou biografii, těžké spočívá v letech 1939-1945; o ostatních částech Krajinyho života podává pouze základní informace. V rámci knihy, která obsahuje pětadvacet čtivých kapitol, je putavě zasazena i knižní odbojová činnost Krajinyho spolupracovníků. Poněvadž dosud neexistuje syntéza československých nebo Jiří Šolc. Smrt přála statečným. Vyšehrad, Praha 1995. 264 stran. 50 fotografií, náklad neuveden, doporučená cena 130 korun

alespoň protektorátních dějin, neudělá veřejnost příliš možnosti seznámit se s osobností Vladimíra J. Krajiny. Po roce 1989 vyšly více než deset předních odbojových činností (Druha, Černý, Moravec, Drábek, Frimabend, Rypka), které se vlak o Krajinyho zmiňují většinou okrajově a především ve spojitosti s lety 1946 a 1947, kdy žil v komunistickým obviněním z kolaborace. Jedina práce, která o Krajinyho přináší více, vyšla v roce 1969 pod názvem Mám živé nedostanout. Její autor, který byl Antonín Tichý, tu nakonec překlátil až předloni vydaný výbor z Krajinyho pamětí Vysoká hra. Na tyto práce nyní Šolcova kniha Smrt přála statečným navazuje. Její hodnota spočívá především v komplexnější podání dosud ne zcela dostatečně známých faktů, které byly v případě Krajinyho pamětí vypuštěny. Je zde zdůrazněna role nekomunistického odboje, který se - na rozdíl od KSČ - spojil v jednolité frontě, a poukazuje se i na jeho oběti, které minulý režim nechťel uznat.

Problematikou bodem knihy je mimo jiné určení data Krajinyho zatčení, které dosud žádný z renomovaných českých historiků neudal správně. I podle Jiřího Šolce je nejasné, a proto se o samy příklady ke 3. únoru 1943 což je datum uvedené v materiálu gestapa. Je škoda, že v této souvislosti nevyužil autor informací o té svědkyně celé události, která dosud žije. Sam Krajina datuje své zatčení na 31. ledna 1943 a jeho tvrzení je podpořeno i onou svědkyní. Skutečnost, že hlášení komuniste Leimera, který Krajinyho zadržal, obsahuje i další chyby, znamená, že jeho materiál nelze bez dalšího osvětlování považovat za jediný příkazník.

Další Jiří Šolc opakovaně tvrdí, že Krajina sám nepochopil význam samé zpravodajské činnosti, čelil-li ji několikrát na určitou dobu přerušit z důvodu akutního nebezpečí zatčení. Není ale pravdě blíž, že jeden ze zakladatelů zpravodajské sítě pro Londýn si tuto roli uvědomoval velmi přesně, a je pochopitelné, že se sna-

žil co nejdříve vyhnout zatčení, a to i za cenu dočasného přerušování vysílání?

Knihu sechází seznam pramenů a literatury; je zcela nedostatečně nahrazen poznámkovým aparát. Dále je pravděpodobné, že na fotografiích č. 41 není - jak je uvedeno - Milena Krajínová, ale Krajínova žena Marie. Problematikou se může jevit i název knihy, který jako by předznamenával, že všichni, kteří byli stateční, zemřeli. Krajina přežil, avšak jako nestatečný již není. Jiří Šolc neměl podávat Krajinyho příběh objektivně, někdy možná až příliš písně k jeho protagonistovi, vcelku však velmi věcně a střízlivě.

I přes polemiku, kterou je možno s některými Šolcovými závěry vést, jeho práce vhodně doplňuje mezeru, která v naší historiografii směřem k nekomunistickému odboji vznikla po roce 1948.

JAN B. UHLÍR
Autor je historik pracující v Historickém ústavu Akademie věd České republiky

Z České republiky

let trvání. Návštěvníky zve Jan Bartoš, starosta. --V Poděbradech byl znovu odhalen pomník Jiřího z Poděbrad na hlavním náměstí. --

BUMERANG

Film s tímto názvem dokončuje v těchto dnech pražský režisér Hynek Bočan s Kameramanem Šapetou. Jde o film z prostředí úbočí politických vězňů v uranovém úbočí na Příbramsku v létě 1958. Dva roky poté, co Chruščov ve svém sensačním vystoupení na sjezdu komunistické strany Sovětského svazu odhalil zločiny Stalina a jeho režimu, stanuli i v Československu před soudem příslušníci ministerstva vnitra, kteří si počínali nebrutálněji v zacházení s politickými vězni, a po svém odsouzení byli sami posláni kopat uran. Práce v tomto prostředí byla vysoce nebezpečná nejen pro účinky zhoubového záření ale i pro "banální" opakované procházení, protože po vyfáření v mokré oděvu ještě mukly čekalo opakované přepočítání venku pod širým nebem za každého počasí. Mezi vězni docházelo k dramatickým střetům o to, zda je morální či ne se novým příchodem, někdejšími trestanci, mstit. Ve filmu se objeví řada známých i méně známých hereckých tváří včetně pana Krampala, který nedávno hostoval na východě Kanady, zajímavou roli hraje pan Suchařípa, který ztělesní osobu Dr. Každana, populárního lékaře české komunity v Montrealu, který sám také prošel uranovým táborem. Odborným poradcem filmu je politický vězeň František Zahradka. Rozšířená verze tohoto filmu se objeví v podobě seriálu i na televizních obrazovkách. Aby se s tímto důležitým dílem mohla seznámit i zahraniční veřejnost, budou videokazety opatřeny i anglickými titulky. (Doufáme, že je napadne převést ty, určené pro severní Ameriku do systému NTSC - poznámka redakce). Do kin v ČR se má film dostat již v prosinci t.r.

Zdena Valterová z Muzea 3. odboje, Mariánská ulice 260, Příbram IV., Czech Republic ráda zodpoví další dotazy.

Slyšete je a což spravedlivého jest, sudře: nechť jest on měšťan aneb přichozí nebude žádný rozdíl osob, aniž přijmele cizkoli osoby nebo soud Boží jest.

1582

Nápis na budově Horáckého Muzea v Novém Městě na Moravě. Je z roku 1582, kdy byli lidé chytřejší.

BĚS BOLŠEVICKÉ TOTALITY

Záboři najdete bez problémů. Stačí na to hodinka cest přes Kolín a Týnec. Přejedete Labe, pak železniční trať a odbočíte doprava po klidném městečkem, kde Rudé peklo v domku č. 104 a pana Jaroslava Dobřanského (64) zná snad každý. "Někdo třeba taky nechce znát, jenže to už patří k věci. Ne každému moje minimuseum vyhovuje. Ale naprostá většina lidí odtud odchází poučená a se zamýšlením."

Dodejme - i s trochou mrazení v zádech. Dokumenty o zvůli a zločinech čtyřicet let trávící bolševické totality nelze zamíchat ani zapomenout. "Jde ovšem o historii ještě starší, připomíná pan Dobřanský. "Vždyť to všechno začalo vlastně už neslavně slavným vystupem z Aurory v roce 1917."

Snad proto symbolicky "střeží" procházku netypickým altánem busta Lenina, po ní následují Stalin, Gottwald, Zapotocký, Novotný. Nechybí samozřejmě Brežněv. Impozantní bronzová horní polka těla "Klémý" Gottwald, u níž před časem přisahal věrnost režimu havlíčkovobrodští esenbáci, vítá návštěvníky už před vchodem společně se symbolickým svazkem rozsovků smrti pro lidi odsouzené za protikomunistický odboj. "Víte, sám jsem patřil mezi první vlnu odsouzených po roce 1948. Za rozšiřování letáků a přípravu přerušení posloucha

rozhlasu jsem "vylasoval" dvě léta vězení ve výchovném ústavu. Tehdy mi bylo 16 let a skončil jsem první ročník obchodní akademie. Následky za "protistátní činnost" se táhly se mnou většinu života. Na vojné jsem musel narukovat k "pělepkám" a 22 let života jsem s rodinou strávil v domku bez elektřiny..."

Minimuseum Rudé peklo, které začalo vznikat už po sovětské okupaci roku 1968, však není aktem osobní msty. Dokumenty hovoří samy za sebe bez komentáře. Prohlížíme si fotografie popravených obětí, počínaje Miladou Horákovou, část elektrického přístroje, její estébáci používali při výsleších, vyznamenání příslušníků Lidových milic i fotokopii zváčeného dopisu okupantům z roku 1968. Na druhé stěně je motak vězňů z Jáchymova, kalhoty vězně upravené pro nošení pout na nohou, kresby politických vězňů, ilegální "protistátní" tiskárna, kalendář z roku 1983, kde náhodou chybí datum 21. srpna (15. výročí internacionální bratrské pomoci), i mnohé dokumenty z protikomunistického odboje, nevymaže činnost stanice Svobodná Evropa. Zrůdnost ideologie promyšleně ovlivňovala i výchovu nejmladší generace. Co říci k Čitance pro 4. poslupek ročník základních škol z roku 1952, kde se to hemží povídkami a básněmi, mezi nimiž nás zaujala tato: "Kampak? Na fabriku? Hájí je úderníci! Úderníci, pane jo! Úderníci, kluci z kovu, mezi nás a hotovo!"

Jan TUMA

Základní škola TGM /dříve: měšťanka/ ve Velimi oslavila 60 let trvání. Návštěvníky zve Jan Bartoš, starosta. --V Poděbradech byl znovu odhalen pomník Jiřího z Poděbrad na hlavním náměstí. --

V Libici budou v r. 97 slavit kulaté výročí sv. Vojtěcha; pozvali k tomu i papeže.

--Mezi bulharskými kapsáčkami v Praze byla zadržena i šti-letá holčička, která "operovala" bez rodičů. Byla chycena už po sedmé..

--Bývalý ředitel zaniklé Hornické pojišťovny a přijde před soud. --V šesti největších městech vznikly pobočky ČSPT /České Společnosti přátel Izraele/. --Na sev. Moravě jsou stále častější krádeže jízdních kol, hlavně t. zv. horských. --Páter Fr. Holeček studuje jménem České biskupské konference osobnost Mistra Jana Husa. Napsal podnětný článek "Obruce z kyslosti a svoboda svědomí". --Pražští milonáři se scházejí v klubu Golem. Nedávno pro ně R. Falbr recitoval úryvky z divadelní hry "Kráľ Vávro", kterou před časem napsal Milan Uhde. --

Předhradí leží mezi Kolínem a Poděbrady. --Opavský Š. Turčinek přeložil autonomní území Eskymáků v Kanadě NUNAVUT do češtiny: Naše země. Sbírá pohlednice. Adresa: Tolstého 19, 746 01 Opava. --Chata Šerlišský Mlýn v Deštné u Orlických horách je v provozu. --Hrad Houska /u Ještědu/ je na prodej. --7 čistých a cenově vhodných pokojů pronajímá i krajinným se záměry správa Husova domu v Jungmannově ul. v Praze. Budova patří Čsbr. církvi evangelické. Rezervace tel. 2422-2217. Fax 2422-2218. Vedoucí: Jiřina Štorková. --Nový měsíčník v angl. jazyku: The New Presence, AAL Production, Box 732, 111 21 Praha 1. Předplatné je US\$30 za rok. --

Jako měsíčník vychází také lit. revue "Alternativa Nova", Sady svobody 4, 746 00 Opava. Řídí ji Dušan M. Šajtar. Říjnové číslo mělo 112 stran. Dr. Boris Čelovský s ním spolupracuje. --Slavný malíř Oskar Brázda, býv. pán na Ličkově u Žatce, se narodil 30. 9. 1887 v Rosicích u Pardubic, zemřel 19. 12. 1977 ve věku 90ti let. Majitelka zámku s přilehlým statkem je jeho

vдова Marie, roz. Weissová. Rozsáhlá galerie bude atrakcí pro zahraniční turisty, zvláště ze Švédska. --Klub Milady Horákové vydává revue "Masarykův lid", Nám. Republiky 7, 111 49 Praha 1. Říjnové číslo mělo 24 stran. --od 4. do 7. 7. 97 bude v Tábore "Setkání zahraničních krajanů. Sponzorem je SVU v Praze. --PhDr. Jiří Kotyč z Pardubic jezdí do Hradce přednášet na Vys. škole pedagogické. --Do 31. 3. 97 mají ČSA snížené ceny do 25-ti měst v USA a v Kanadě. --Na otázku "Vadí Vám být kom. funkcionáři ve státní správě?" odpovědělo 7 lidí z 10ti, že ano. --Šeucouskou muziku ve Skutči řídí kap. Josef Škdl. --

Vrah pražské Toufara, jistý J. Mácha, natím žalován nebyl. Prý pro nedostatek důkazů. --Na prodej za \$10 máme výtisk "Internacní tábor Svatobořice", 200 stran a po \$5 dva výtisky "Bramovce v zahr. odboji" /obsahuje životopisy mj. Ant. Sedláčka a plk. A. Vyhňáka/. --Při pokusech o přechod na západ zahynulo na čs. hranicích střílbou PS přes 300 osob. Dikazy neexistují, ale členové PS dostávali za každého zastřeleného bonusu a dovolenou. --Za vraždu bude souzen jáchymovský dozorce B. Vlačička. --Výzva v moravském tisku: "Vyhybejte se věznicím, je tam přeplněno". Nejhorší situace je v Brně. --

Třídou Tomáše Bati ve Zlíně projede každý den přes 30.000 aut. --Během Valašských slavností ve Vizovicích snědl Fr. Večeřa z Otrokovic 130 švestkových knedlíků za hodinu. /Rekord drží od r. 92 Fr. Poborský z Tečovic: spolykal 155 kusů. --Za prvních 6 měsíců let. roku navštívilo ČR 48 milionů turistů. /Kdyby nebylo pražských taxikářů, asi by to bylo pro turisty příjemnější. --Ve vrátnickém potoce u Budíslavi u Litomyšle se skauti pokusili ryžovat zlato, ale opravdová soutěž byla ve Zlatých horách na Bruntálsku. Tam přijeli zlatokopové z celé záp. Evropy. --Slovenský politik Anđel nazval Zemana Hurvínkem. --K 50. výročí založení gymnasia v Poděbradech bylo rozesláno 3.315 pozvánek. Nepřišli mj.:

prez. V. Havel a bratři Mašínové.

Chodové stále sbírají peníze na opravu nedávno vyhořelého hradu. Dary lze poslat na tuto adresu:

Konto Města Domažlice:
19-60325-704/0600
VS 2135, AGB Domažlice

Lázeňská léčba v denním sanatoriu ACHILLEA

Sanatorium Achillea v Praze 8 - Činčicích n a b í z í :

- 1) Vodoléčebné procedury
 - podvodní masáže
 - vířivé koupele
 - bylinkové koupele
 - minerální koupele
 - léčebné koupele z Mrtvého moře (sůl a bahno)
 - speciální regenerační koupele
- 2) Masáže - klasické, reflexní, akupresurní, energetické a relaxační
 - speciální masáž na japonském masážním kresle
- 3) Solárium pod lékařským dohledem
- 4) Kosmetiku - omlazovací procedury
 - pro problematickou pleť
 - lékařské konzultace
- 5) Odborné porady s rehabilitačním lékařem, široký výběr rehabilitačních léčebných metod
- 6) Odborné porady s kožním lékařem

Těžko se na Vás denně, pondělí - pátek, od 6.00 do 20.00 hod. Informace na tel. č. 855 37 58, 855 72 42

Spojení: - BUS č. 152 z konečné Petra "C" (nádraží Holešovice) do stanice Činčice
- BUS č. 181 z Nostlive přes Vysoký-Prosek-Dublice do stanice Činčice

Tyto mchutné divočáky ve zvláštní oboře umití Staré Obory, nedaleko libuboké n. Vltavou, před časem jezdil svítlet hlavně Štrougal se svými kumpány. Dnes na ně nikdo z vlády nejezdí a divoká prasata se množí v péči oborního Petra Ziegrossera, který dříve se staral o bílé jeleňy v Ježušicích. Aby se mu nestýskalo, kolem nyslivny má neustále stádo asi 100 dočeků. Ani Petr si do nedávna nebyl jist, zda obora, divočáci a daňci budou i nadále státním majetkem: paní Alžběta Pezoldová, roz. Schwarzenbergová, si na celou rozsáhlou oboru dělala restituční nárok. Teprve v říjnu t.r. rozhodl městský soud v Praze, že dotyčná není dědicem býv. majetku libuboké větve Schwarzenbergů. Proti rozhodnutí není připraven žádný opravný prostředek.

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Marcela Čechová navázala přes "KL" spojení s krajanickou rodinou v Calgary a procestovala s manželem a s autem celou Kanadu. Byli příjemně překvapeni, i čistotou v Torontě! Jinak žijí na Zlatém pobřeží ve státu Queensland.

13. ledna 97 tomu bude 7 let, co v Melbourne zemřel dr. Mirek Čigler, nar. 27. 12. 1923 v Košicích. Žil v Austrálii od r. 50 a redigoval 16 knih o imigrantech a učebnici "Australia, the land of immigrants". -- Těsně před smrtí dirigenta R. Kubelíka mu Anglie udělila čestné rytířství Řádu Britského Imperia /KBE/. Kubelík působil v Anglii v letech 1955-58. -- Profesor bohemistiky na U. Glasgow, Jan Čulík, napsal studii "Pražské jaro: nešlo jen o spor mezi komunisty". Šlo o úsilí obyčejných lidí žít ve svobodě. -- Česká sekce BBC pozvala k návštěvě primátory Olomouce, Plzně, Ústí n. L. a Ostravy. -- Vyšel sborník "Léta mimo domov", s podtitulkem "K historii čs. sociální demokracie v exilu", 238 stran, s četnými fotografiemi. Cena: 20 švýc. franků. Adresa: K. Hrubý, Thiersteinerrain 90, 4059 Basel, Switzerland. -- Na rumunské straně Dunaje, v Bandtu, je 6 ryze českých vesnic. Sedláci tu 170 let a mluví česky. -- Na Nilu se potopila loď s českými a slovenskými turisty. Dva zahynuli. -- Krajany v Londýně navštívil dr. S. Brouček z Ústavy pro etnografii Akademie věd ČR. -- Článek J. Špidly v "Reflexu" nazvaný "Krvavá světlna" se zabývá osobností Ant. Slabíka, který se v Komořanech u Vyškova vydával za velitele gen. štábu Světlny. Byla likvidována StB v r. 51: vynesla 12 rozsudků smrti, 20 trestů doživotí a 3. 800 let těšského žaláře. Slabík zemřel v r. 1981 v Austrálii. -- Na dotaz sdělujeme, že statečný JUDr. Karel Zavadil /nar. 1. 2. 1903 ve Vítkovicih/, zemřel v Londýně 18. 2. 1951. Byl to přítel JUDr. O. Maláče. Studii o obou napsal PhDr. V. Richter, Vršovická 27, 101 00 Praha 10. -- V Sydney je aktivní Czech-Australian Artspectrum Association. -- Ve stavebnictví ve Venezuele je činný Frant. Zeman.

O Masarykovi ve Vídni, o Kokoschkovi v Praze a o Rakousku v Ostravě

Shodou okolností byly včera na dvou místech demonstrovány stále se prohlubující česko-rakouské vztahy. V areálu Vídeňské univerzity byla odhalena busta Tomáše Garrigua Masaryka, který zde v letech 1879 až 1882 přednášel dějiny. Obdržel čestné místo mezi portréty proslulých profesorů této starostlivé univerzity. Spolu s brněnskou univerzitou pak přiléhavě bylo uspořádáno společné sympozium na téma T. G. Masaryk - vysokoskolský učitel a vizionářský politik. Za týden bude v Praze otevřeno nové sídlo Rakouského kulturního institutu, přičemž bude zahájena výstava ranných prací malíře Oskara Kokoschky. Tento proslulý rakouský umělec žil v letech austrofašistického režimu 1934 až 1938 v Praze. Ve čtvrtku v Ostravě skončila akce Týden Rakouska, jejímž cílem bylo přiblížit kulturu, vědu, školství a ekonomiku našeho jižního souseda. Na tamní univerzitě se konalo kolokvium o významných osobnostech Rakouska a Janáčkovu filharmonie uspořádala koncert. Rakouská strana přitom chce zříditi v Ostravě své Info-centrum. Silici vzájemné vztahy nabývají na důležitosti v době, kdy pro země usilující o vstup do Evropské unie bude významným obdobím blížící se rok 1998. Rakousko převezme právě v tomto období její předsednictví a bude moci tak zvýšenou měrou podpořit i naši snahu o vstup do Unie.

Richard SEEMANN

NAŠI V USA

Předsednictvo ČSNRA označilo články prof. Kalvody, pokud se týkají dr. V. Chalupy, za nenávistné. Předsedou Radě je JUDr. L. Rozbořil. -- Jiří Karger s paní /oba z Domažlic/ působili 20 let v CBS v L.A. Byl to vynikající kreslíř a malíř. -- Byl. čs. generál Šejna svědčil v am. kongresu o 100 nevrazených am. zajatcích po skončení války v Koreji. -- Ája Vizňová-Zanová volila v Praze ve volbách do senátu. -- CNN si plete Mečiara s Klausem, i na Internetu. -- Zrušení víz do USA se zatím nechystá, i když se M.A. stala am. ministryní zahraničí, je poúnorová exulantka a za svobodna se jmenovala Korbelová. -- Podle D. Strnadela/cesuje po Texasu/ je "valašská moravština" třetím nejžávanějším jazykem v Texasu. -- SVU v LA bude mít 18. 1. přednášku dr. M. Plavce na téma "Vesmír dnešními očima". -- Česká plavkyně Lenka Maňhalová prožívá v Lincoln, NE tzv. výkonostní mist. Připravuje se na studium a příští Olympiádu. -- Velvyslankyně USA v Praze J. Walkerová navštívila hrob Jana Zajíců. Byl u toho primátor Opavy. -- J. Hanák z Ratiškovice poslal redakci texaského "Hospodáře" 7 rad, co má dělat, aby zvýšila počet členů. Vydavatel J. Vaculík nřvhy trpělivě komentoval a přizval pisatele ke spolupráci. /Ratiškovice jsou u Hodonína. /-- 20. 10. byl čs. den v Balboa parku v San Diegu, CA. Byl tam i Rev. P. Esterka. Napsala nám to A. Jánková. -- Předseda am. metrické společnosti Louis Sokol, 82, zemřel v Boulder, CO. Za války sloužil u USAF. -- Krajanka Vilma Šafaříková oslavila v Greeley, CO. "100". -- Dr. Libor Brom se z Denveru odstěhoval do Chicaga, z rodinných důvodů. -- Úspěchy mají Czech Colorado Springs Dancers. -- Dr. Jan Kmenta z Ann Arbor, MI, věnoval archív "KL" video o R. Wallenbergovi. Jinak "Trnky-Brnky" že rád; nazývá je "unikovými". -- Do důchodu a do teplé Arizony odešel ředitel českého útulku pro seniory u Chicaga, p. W. Monyak. Novou vedoucí je Gloria Pindiaková. Utulek byl založen před více než 100 lety a má asi 400 obyvatel. -- Ve Spoj. národech vzpomněli 100. výročí narození ar. Jána Papánika výstavou. -- Kdo nedostal č. 8/96?

Krajané z Kanady a sev. států USA se i letos 31. 12. sejdou v St. Petersburgu na Floridě, aby humorným způsobem uvítali nový rok. Letos má úlohu dítěte sehrát Besie Tiheľková z Brandon, FL.

Měsíčník moravského humoru a sranda:

"Trnky-Brnky", Box 55, 763 12 Vizovice, ČR. US\$10 za rok..

Sokolovnu v Sydney, NSW, navštívil prezident Václav Havel 27. března 1996. Uvítal ho známý sokolský pracovník a batovec Joe Buršík z West Pymble, na našem obrázku první vpravo. Podle hriřka dr. Jiráčka byla prezidentova návštěva v Sydney velmi úspěšná. Joe Buršík se p. prezidentovi zmínil o jeho dědečkovi min. Vavrečkovi, který razil heslo, že nevděk světem vládne. Joe Buršík je vskutku nezmar a je až s počívem, že mu to jeho paní trpí. Je mluvčím skupiny batovců v Austrálii a dopisuje do Zlína, do časopisu obsolventů Batovy školy práce. Navíc: když do Sydney přišel nový p. farář Koturda, 29, ze Slavkova u Brna, dělal mu nejen poradce, ale i ministranta. /Na přímělu dr. J. Longa z Anglie, ač sám doznal, že není "moc veliký katolík". / Jinak je také efektivní spojkou mezi "Kanadskými Listy" a red. Háberovou-Fořtovou, vydavatelkou "Australských Listů". Doplnuje také pátrací službu "KL" po jednotlivcích, kteří se ztratili někde ve světě. /Příklad: když se na něho obrátila paní Jindřiška Cerkotová z Batawy, že hledá svého synovce S. Vdolka, Joe se podíval do telefonní knihy Sydney, která má skoro 2 miliony jmen, a Vdolka našel..

OSUDNÁ DVANÁCTÁ HODINA

Ukázka z knihy Ládi Válek:

"Malá vesnička Veselá u Slušovic je místo, kde jsem se 17. října 1921 narodil. Maminka Františka se za svobodna jmenovala Oákerová a moje babička byla Veronika Stopová. Nám říkali občané Veselí kluci Kaprálové. Těto vesničky a svým bývalým kamarádům věnuji tento pravdivý příběh mého života, jako upomínku na krásné mládí, prožité v této části Moravy. Chci s nimi sdílet boj za svobodu a demokracii, pro který jsem musel dvakrát opustit naši vlast!"

To jsou slova, kterým Vladimír Válek začíná svůj vzpomínkový příběh. Napsal jej v USA, kde již dlouhá léta žije.

CHICAGO, ILLINOIS, USA

14. září 1959 Manželé Vláda a Zdenka Válekovi se probouzejí do krásného zářivého rána. Všechny rozhlasové a televizní stanice po celé Americe tou dobou vysílají každých třicet minut následující zprávu: "Nadzedla se železná opona a propouští na legální emigraci za svými rodiči do Chicaga malé děvčátko jménem Vladěna Válekova. Manželé Válekovi nevěděli svoji dcerušku jedenáct let. Museli odejít z Československa, když jí byly dva roky. Zároveň oznamujeme, že dnes přijede do New Yorku na zasedání OSN ruský premiér Nikita Chruščov, ale my máme větší radost z příchodu tohoto děvčátka. Budeme přivítat na letu Midway, takže máte příležitost tuto radostnou událost s námi sledovat."

V rozhlase znela zpráva o příchodu naší dcerušky každých třicet minut. Je těžké dnes, s odstupem času, popsat naše pocity, ale snad si je čtenáři dovedou představit. Obzvláště u těch, kteří museli opustit domov. Ženy, děti a skončili za hranicemi nebo doma v křivině. Byl to pro nás nejšťastnější den našeho života.

Rozhodli jsme se, že pojedeme na letu Midway, než byl ohlášen pozdější příjezd letadla, které mělo přistát ve dvanácti hodin. Zajímavé, jak důležitou roli v životě člověka může hrát určitý čas nebo hodina. V případě mého života byla dvanáctka až osudová. odehrála se

kupodivu až příliš mnoho důležitých věcí...

Přijedme na letu Midway a slyšíme, jak do hluku motorů někdo zvolal: "Už jsou zde!"

Mladý muž pohotově převzal naše auto, aby nám ho zaparkoval a už se na nás vrhl celý houf novinařů, toulících znát naše pocity. Ani jsme jim nemuseli mnoho povídat. Manželka se rozrušením chvěla tak, že jsem ji musel pevně držet, aby mi neodmítla radosti. Následovala tisková konference, kde se novináři zajímali, co vše jsme museli udělat, než se komunistická vláda Československa rozhodla povolit Vladěněčin odjezd. Ale o tom později.

Bylo zajímavé pozorovat cestující, kteří přiletali jinými letadly a zpozorovali štáby novinářů a televizí. Domnívali se, že přijede nějaká důležitá politická nebo filmová osobnost a zůstali čekat na letu. Čekání se protahovalo a zdálo se nám nekonečné. Konečně letadlo společnosti Air France přistálo. Letušky měly nabitou zbraň naši dcerušku. dokud všichni ostatní nevyšloupi. Pak se ve dveřích letadla objevila študijní pobledlá holčička. Chvilí se rozhlížela, jakoby odhadovala celý ten zástup diváků, kteří na ni čekali. Radostné napětí bylo vidět na všech přítomných. I to mne to byla chvíle, pťm nřm mi přede očima deňlovaly všechny veselé i smutné události mého života, od chlapeckých let ve Veselí až po dnešní radostný den.

/Adresa: V. Válek, 6660 N. Camino Arturo, Tucson, AZ. 85718, USA./

Las Vegas, Nevada, Luxor hotel a kasino: populární krajanický pár Julie a Joe Machkovi z Los Angeles letos zas trochu cestovali. V Las Vegas byli naposled před 15ti lety a zjistili, že se tam mnohé změnilo. Nová kasina a hotely a unikátní představení. Zajímavé bylo kasino Excaliber, kde shlédli "King Arthur's Tournament" a jedli holýma rukama jako za středověku. Pyramida byla replikou egyptské, jenže z jiného materiálu. Staví se kopie Eiffelovky. V hernách si manželé Machkovi dali límit a vrátili se domů neoškubaví. Joe Machek se narodil 22. 11. 1920 v Olomouci a sokoloval od svých šestí let. Později žil v Brně a v Holešově. Vlast opustil po únoru 48, společně s Karlem Bednářkem a jeho paní. Druhým domovem se mu stala Amerika.